

203

Ἀνταλλαγή

φ. 115^τ

/ Φ 117

/ [+ Εἰς] δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1682/ ἐν μηνὶ Μαρτίου 24/
 εἰς τὸ σπίτιν κάμοῦ τοῦ ὕ / πογράφοντος νοταρίου ἐδῶ παρὼν τὰ κάτωθεν δύο μέ-
 ρην τὸ ἐν μέρος ὁ εὐλαβέστατος παπᾶ / κὺρ Γεώργιος Σπανὸς τὸ δὲ ἕτερον μέρος
 ὁ εὐγενὴς μισέρ Φιλιππῆς Κωνσταντῇ Μαροῦς / ὁ ὁποῖος ἄνων εἰρημένος ἀφέντης
 παπᾶς εἶναι ἀπεσταλμένος ἀπὸ τὴν κερά πρεσβυτέ / ραν του τὴν κερά πα[πα]παδιὰ
 τὴν θυγατέρα τοῦ ποτὲ μισέρ Δημήτρη Καραντζιᾶ με μί / αν της μπόλτζα ὑπὸ χει-
 ρὸς τοῦ παπᾶ κὺρ Ἰωάννη Σπανοῦ πρωτοπαπᾶ Τρυμαλία καὶ μαρτυρη / μένην ὅτιν
 νὰ ἔλθην νὰ κάμη τὴν παρούσαν [[π]]γραφὴ με τὸν ἄνωθεν μισέρ Φι / λιππῇ ἡ
 ὁποία μπόλτζα εἶναι βαλμένην εἰς τὴ μάννα τῆς καντζηλλαρίας κάμοῦ τοῦ / ὑπογρά-
 φοντος νοταρίου εἰς τὸ βιβλίον ὅπου ἔχων καὶ ὅλες τὶς ξένες γραφές καὶ βάζων / τις
 εἰς τὴ μάννα εἰς φύλλα 723/ καμωμένην ἀπὸ κάτω στὸ ἔτος στοὺς 1680/ Δικεβρίου 18/
 καὶ ἐπειδὴν καὶ νὰ μὴν ἔκαμα τὴν γραφὴν ἀπὸς τότες ἀπὸ ἀναμελιάν τος τῶρι τὴν
 σήμερον / λέγειν ὁ ἄνωθεν ἀφέντης ὁ παπᾶς πὼς ἔχειν ἀπὸ τῆς πρεσβυτέρας του
 [[δ]] ἓνα κομμά / τιν χωράφιν εἰς τὸ μέρος τῆς Πλάκας νοματισμένον τοῦ Γαβρᾶ
 σύνμπλιο τοῦ Μιχελά / κην Κωβαίου καὶ [[π]] Ἀγγέλου Λιβάρχην καὶ κερά Ἀντριά-
 νας Σπανοπούλου τὸ ὁποῖο χωράφιν / καθὼς εὐρίσκεται με ὅλα του τὰ δικαιώματα
 καὶ με πᾶσαν του ποσσέ[[ν]]σον ἀπὸ τὴν σήμερον τὸ / δίδειν καὶ παραδίδει τον τοῦ
 ἄνωθεν μισέρ Φιλιππῇ ο δι' ἀλλαξία καὶ εἰς ὄνομα καταλλα / γῆς νὰ τὸ ἔχην καὶ νὰ
 τὸ ἐξουσιάζην καὶ νὰ τὸ κυριεύην ὡς πρᾶγμα δικόν του καὶ καταλλα / γὴν του νὰ τὸ
 κάνην ὡς θέλει καὶ βούλεται πουλήσειν χαρίσειν ψυχικὸ τὸ δώσειν καὶ τὰ ἐξῆς
 κλη / ρονομικῶς καὶ διὰ κανένα καιρὸν ὅπου νὰ ἤθελε εὐρεθῇν τινὰς νὰ τοῦ δώσῃν
 πείραξιν / ἢ νὰ τοῦ γυρέψῃν δικαιώματα διὰ τὸ αὐτὸν πρᾶγμα ὁμπλιγάρεται ὁ αὐτὸς
 παπᾶ κὺρ Γε / ὠργης καὶ ἡ πρεσβυτέραν τ[[ος]]ου καὶ τὰ καλά τος νὰ τὸν ἐνμαντι-
 νιέρου καὶ νὰ τὸν ἐντεφεντέρου / εἰς πᾶσαν ἐναντίον καὶ τὰ ἐξῆς ἔτζι πάλι καὶ ὁ
 ἄνωθεν ὁ μισέρ Φιλιππῆς δίνειν καὶ παρα / δίνειν τοῦ ἄνωθεν ἀφέντη παπᾶ δύο
 κομμάτια πράματα εἰς τὴν Τρυμαλία τὸ ἓνα εἶναι / ἀμπέλι στὶς Μελιτίνες σύνμ-
 πλιο τοῦ Ἰωάννη Μουτζούνη καὶ Κουμούνας Στράτας καὶ τὸ ἄλλο εἶ / ναι χωράφιν
 στὶς Λάτρες σύνμπλιο Ἰωάννη Ἀργάνη καὶ Νικόλα Κουλούρη με συνκὲς του καὶ /
 με τὸ νερόν του καθὲν τὰ ὁποῖα εἶναι ἀπὸ τῆς ἀρχόντισσας του τῆς κυρίας / Ἐνκατε-
 ρίνας Κοκκοπούλας καὶ με τὸ θέλημάν της ἔδωσεν θέλημα τοῦ εἰρημένου μισέρ Φιλιπ-

πῇ τοῦ / συνβίου τῆς ἐνμπροσθεν τῶν κάτωθεν ἀξιοπίστων μαρτύρων ὅτιν νὰ κάμη
τὴν πα / ροῦσαν καταλλαγή ὁ ὁποῖος μισερ Φιλιππῆς ἀπὸ τὴν σήμερον τὰ ἄνωθε
εἰρημένα πρά / ματα τὰ παραδίνειν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἄνω λεγομένου ἀφέντη
παπᾶ κὺρ Γεώργην / νὰ τὰ κάμη ὡς θέλει καὶ βούλεται ὡς πράματα ἐδικὰ του
καὶ καταλλαγή του πουλή / σιν χαρίσειν ψυχικὸν τὰ δώσειν καὶ τὰ ἐξῆς καὶ διὰ
ἀπαλλαγὴν τοῦ ἄνωθεν χω / ραφίου ποῦ ἔδωσεν ὁ ἀφέντης ὁ παπᾶς τοῦ εἰρημένου
μισερ Φιλιππῆ τοῦ ἔδωσεν ὁ / μισερ Φιλип / πῆς τοῦ παπᾶ / ρεάλια δεκοκτῶν ἤτοι
(νούμερο) 18/ καθὼς ἀναμετάξυν τος ἐταιριάσασιν τὰ / αὐτὰ μέρην ὁμολογώντας
ὁ ἀφέντης ὁ παπᾶς πὼς τὰ ἔλαβεν καὶ ἐπερίλα / βέν τα ἀπὸ τὸν εἰρημένον μισερ
Φιλιππῆ. "Ὅθεν καὶ ὁ αὐτὸς μισερ Φιλιππῆς καὶ ἡ ἀρχόντισσα [...] / καὶ τὰ καλὰν
τος ὁμπλιγάρουνται νὰ ντεφεντέρου καὶ νὰ μαντινιέρου τὸν ἄνωθεν παπᾶ κ[λη] / ρο-
νομικῶς εἰς πᾶσαν ἐναντίον τῶν εἰρημένων πραγμάτων ὅπου τοῦ ἔδωσεν ὁ Θεὸς
[εἰς] / βεβαίωσιν καὶ στερέωσιν τῆς παρούσας ἀλλαξίας καὶ καταλλαγῆς ἔμεινα
κοντέντοι καὶ ἀνεπαμέ[νοι] / οἱ εἷς περ τοῦ ἄλλου τος παρακαλοῦντας καὶ ἀξιο-
πίστους μάρτυρες οἱ ὁποῖοι γράφου ὑπὸ χειρὸς / ς τος βεβαιώνοντάς τον καὶ οἱ ἴδιοι
ὑπὸ χειρὸς τος καὶ τὰ ἐξῆς.

/ παπᾶ Γεώργης Σπανὸς βεβαιώνω τὰ ἄνωθε.

/ — Φιλιππῆς Κωστατῆ Μαροῦ βεβαιώνω τὰ ἄνωθε —

/ — Γεώργιος ἱερεὺς Ἀμάης καὶ σακελλάριος Ναξίας μάρτυρας ὡς ἄνωθε:—

/ — Μανώλης Μετρηνὸς μάρτυρας —

/ — Ἰάκωβος Μπάκαλος μάρτυρας ὑπὸ χειρὸς ἐμοῦ σακελλάριου Ναξίας

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα —

204

Διαθήκη

φ. 115^v, 116^r

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1682/ ἐν μηνὶ Μαρτίου 24/ εἰς
τὸ Νέο Χωριὸ εἰς τὸ σπίτι / τοῦ κὺρ Γεωργίου Κουρλέτη εὕρισκόμενος ὁ αὐτὸς κὺρ
Γεώργιος ἀσθενὴς μὲν τῷ σώματι ὑγιὴς δὲ / τῷ νοεῖν καὶ φρονήματι σῶ / ον γὰρ
ἔχειν τὸ νοῦ ἀκέραια τῇ γλῶττα καθαρὰ τὰς ἀκοὰς καὶ τὰς ἐτέρας / του αἰσθήσεις
χάριτι Χριστοῦ ἐπροσχάλεσεν ἐμένα τὸν ὑπογράφοντα νοτάριον ἵνα διὰ τῆς τοι /
ούτης διαθήκης διορθωθῇσεται καὶ ἐν μπρώτοις ἀφήνῃν πᾶσιν τοῖς ἐν Χριστιανοῖς